

Full diocesà

21 de desembre del 2014

p4 –Recomanacions en sortir a la carretera aquestes festes

p5 –Pelegrinatge diocesà seguint la ruta de santa Teresa d'Àvila

Retaula del Roser. Església de Sant Martí de Riier (Solsonès)

Unes bones festes de Nadal per a tots!

Vivim una successió de rutines, inèrcia de gestos buits i repetits. Un ritme vegetatiu. Però any rere any ve Nadal i, si tenim els ulls ben oberts al misteri, aquell ritme es trenca. Perquè Nadal és la invitació a obrir els ulls de la fe per tal de desfer la imatge de l'absurd que moltes vegades ens toca de viure.

Nadal no és una nit com qualsevol altra. Tanmateix, cada vegada la notem més paganitzada. Però el pes de la tradició i dels sentiments perviu. Deia Maragall que, si hom ens llevés els calendaris i ens allunyés mesos i mesos de tota comunicació, en arribar la diada magna encara sentiríem dintre el cor una vibració intensa i misteriosa i clamariem en un gran crit: «Aquesta és la nit de Nadal!»

És que Jesús, l'Infant de Betlem, és el centre de la humanitat, aquell qui coneix què hi ha en el cor de l'home, aquell vers el qual, sabent-ho o no, tots els homes estan orientats; aquell del qual, sabent-ho o no, tots els homes anhelan la solució

suprema a tots els mals. Prou ho proclama la musa popular, en el «Cant dels ocells», aquell cant del qual Pau Casals, pioner de la pau, féu un himne de combat: «El bon Jesús és nat per treure'ns del pecat i dar-nos l'alegria.» La tenebra de l'absurd, de la «vida maquinal», s'esvaeix en la nit santa.

L'Infant és la salvació de l'home i retorna l'alegria a la humanitat. Sols ens demana bona voluntat i que ens sentim infants, que vol dir pobres. Mentre siguem idòlatres de l'orgull o l'autosuficiència, no entendrem el misteri inefable de Nadal. Ens cal tornar a néixer. Allò que Nicodem, l'intel·lectual que de nit anava a trobar Jesús, no entenia, de néixer i tornar a la infantesa espiritual, a la pobresa. Llavors desapareixeran totes les boires i la vida no serà maquinal, renaixerà la il·lusió i la joia, que és allò que falta a la nostra societat. Fora les cares llargues, les angoixes, els nervis! Jesús es nat, ens ha tret del pecat i ens porta l'alegria de la salvació. Bones i santes festes de Nadal a tots!

«Tindràs un fill i li posaràs el nom de Jesús»

Diumenge IV d'Advent / Cicle B

Lectura del segon llibre de Samuel

Quan el rei David s'hagué traslladat al seu palau, després que el Senyor l'hagué deixat en pau de tots els enemics que tenia al voltant, digué al profeta Natan: «Mira, jo visc en un palau de cedre, mentre l'arca de Déu està en un envelat.» Natan digué al rei: «Vés, fes tot el que es proposi el teu cor; tens amb tu el Senyor.»

Però aquella nit Natan rebé aquesta paraula del Senyor: «Vés, digues a David, el meu servent: Això diu el Senyor: Tu m'has de fer un casal per a residir-hi? Jo t'he pres del clos del ramat, de guardar les ovelles i les cabres, per fer-te cap del meu poble Israel. He estat amb tu en totes les campanyes que has emprès, he derrotat els teus enemics i t'he donat una anomenada com la dels més famosos de la terra.

»He destinat un lloc per al meu poble Israel, l'hi he plantat perquè hi visqui sense por, i no l'oprimiran més els perversos com ho havien fet abans, durant el temps en què vaig enviar jutges per governar Israel, el meu poble. A tu, et deixaré en pau de tots els teus enemics. I ara el Senyor t'anuncia que et farà un casal. Quan t'arribarà l'hora de reposar amb els teus pares et donaré per successor un descendent, sortit de les teves entranyes, i consolidaré el seu regne. Jo li seré pare, i ell serà per a mi un fill.

»El teu casal, la teva dinastia, es perpetuarà davant meu, el teu tron es mantindrà per sempre.»

(7,1-5.8b-11.16)

Salm responsorial

Senyor, cantaré tota la vida els vostres favors.

(Salm 88)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans: Glòria a aquell qui té el poder de confirmar-vos en la bona nova que us anuncio, en allò que proclamem de Jesucrist, que és la revelació del pla de Déu, amagat en el silenci dels segles, però que ara ha sortit a la llum, per la decisió del Déu etern, d'acord amb els escrits profètics, i ha estat posat a l'abast de tots els pobles perquè siguin obedients a la fe. Déu és l'únic ple de saviesa. Glòria a ell eternament per Jesucrist. Amén.

(16,25-27)

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

En aquell temps, Déu envià l'àngel Gabriel a un poble de la Galilea anomenat Natzaret, per dur un missatge a una noia, promesa amb un descendent de David, que es deia Josep, i el nom de la noia era Maria. L'àngel entrà a casa d'ella i li digué: «Déu te guard, plena de gràcia, el Senyor és amb tu.» Ella es torbà en sentir aquestes paraules, i pensava per què la saludava així. Però l'àngel li digué: «No tinguis por, Maria; Déu t'ha concedit el seu favor. Tindràs un fill i li posaràs el nom de Jesús. Serà gran i l'anomenaran Fill-de-l'Altíssim. El Senyor Déu li donarà el tron de David, el seu pare, serà rei del poble d'Israel per sempre, i el seu regnat no tindrà fi.» Maria preguntà a l'àngel: «Com pot ser, això, si jo no tinc marit?» L'àngel li respongué: «L'Esperit Sant vindrà sobre teu, i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra; per això el fruit sant que naixerà l'anomenaran Fill de Déu. També la teva parenta, Elisabet, ha concebut un fill a la seva edat; ella que era tinguda per estèril ja es troba al sisè mes, perquè a Déu res no li és impossible.» Maria va respondre: «Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules.»

(1,26-38)

«Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules»

Disponibilitat

Joan Mir i Tubau, prev.

Durant l'Advent tenim el goig d'estar acompanyats per tres extraordinaris guies espirituals: Isaïes, Joan Baptista i la Verge Maria. Ells, amb la seva paraula i el seu testimoniatge, sostenen la nostra esperança i, alhora, ens esperonen a estar més disponibles per a Déu.

Ara, en la recta final de l'Advent, sobresurt, d'entre tots tres, la figura de la Verge Maria, com a exemple eminent de disponibilitat: ella, concebuda sense pecat original, tota santa, beneïda entre totes les dones i humil serventa del Senyor, acull el missatge de l'àngel i es posa totalment a disposició de Déu.

Gràcies «al "sí" d'una humil noia d'un petit poble perdut en la perifèria d'un gran imperi» (papa Francesc), gràcies a la seva disponibilitat, es fa visible «el pla de Déu amagat en el silenci dels segles» (segona lectura) i es compleixen les paraules que llegim en el segon llibre de Samuel: «Et donaré per successor un descendent... ell serà per a mi un fill... el seu tron es mantindrà per sempre» (primera lectura).

De la Verge Maria podem aprendre que preparar el Nadal i esperar la vinguda del Senyor a la fi dels temps és guardar per a Déu un lloc preferent en la nostra vida. Ella va acollir el Salvador del món, el va oferir a la humanitat i el va seguir fins al final. Ella, doncs, es va posar incondicionalment al servei de la causa de Déu. Per això, el seu exemple de disponibilitat porta a preguntar-se: jo, què estic disposat a fer per la causa de Déu?

La imatge

L'Anunciació, retaula de la Mare de Déu del Roser de Sant Joan d'Oló.

El gran do que Déu ha fet a la humanitat ha estat el seu Fill Jesús. Ens l'ha fet per mediació d'una noia senzilla, Maria, plena de gràcia, que amb magnanimitat l'ha acollit amb joia i amor: «Que es compleixin en mi les teves paraules.»

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

22 dilluns

—Sant Flavià, màrtir (†362)
—Santa Francesca Xavier Cabrini, verge (1850-1917)
1 Samuel 1,24-28 / Salm 1 Samuel 2,1-8 / Lluc 1,46-56

23 dimarts

—Sant Llibert, papa (†366)
Malaquies 3,1-4.23-24 / Salm 24 / Lluc 1,57-66

24 dimecres

—Sant Delfí, bisbe (†404)
—Santa Adela, religiosa (†c.730)
2 Samuel 7,1-5.8b-12.14a.16 / Salm 88 / Lluc 1,67-79

25 dijous. La Nativitat de nostre Senyor Jesucrist

Nit: Isaïes 9,1-6 / Salm 95 / Titus 2,11-14 / Lluc 2,1-14. Alba: Isaïes 62,11-12 / Salm 96 / Titus 3,4-7 / Lluc 2,15-20
Dia: Isaïes 52,7-10 / Salm 97 / Hebreus 1,1-6 / Joan 1,1-18

26 divendres

—Sant Esteve, protomàrtir (†34)
Fets 6,8-10;7,54-59 / Salm 30 / Mateu 10,17-22

27 dissabte

—Sant Joan, apòstol (s.I)
—Santa Fabiola (s.IV)
1 Joan 1,1-4 / Salm 96 / Joan 20,2-8

28 diumenge La Sagrada Família / Cicle B

—Els Sants Innocents, màrtirs (s.I)
—Santa Violant, verge
Siràcida 3,2-6.12-14 / Salm 127 / Colossencs 3,12-21 / Lluc 2,22-40

150 persones participen en la jornada sobre el papa Francesc a Vic

Begonya Palau

El dijous dia 27 de novembre l'Institut Superior de Ciències Religioses de Vic organitzà una jornada sobre la figura del papa Francesc. L'acte tingué lloc a la sala d'actes del Seminari de Vic, que quedà ben plena, amb una assistència al voltant de 150 persones. L'acte el presidí i presentà Mons. Romà Casanova, el qual catalogà aquesta iniciativa de necessària i enriquidora per a tots. Els ponents foren el Dr. Francesc Torralba i el Dr. Jaume Flaquer, jesuïta. El Dr. Torralba, amb el seu rigor i la seva profunditat, ens allionà sobre els punts essencials del pensament del Papa, centrats sobretot en l'àmbit soci-

al i ètic. Parlà de la importància d'haver recuperat el terme «utopia», sabent que estem caminant vers una plenitud de l'home i de la història. El Dr. Flaquer, amb un llenguatge molt amè, es va centrar en la biografia del Sant Pare, donant relleu sobretot al seu itinerari jesuïta. Ens va explicar anècdotes i vivències de Jorge Mario Bergoglio que ajuden molt a conèixer la seva personalitat i el seu pensament. Així, hem volgut aportar el nostre acte d'agraïment al Papa pel seu desig de renovació per a l'Església. El senyor bisbe ens exhortà a fer allò que Francesc tant ens demana: pregar per ell.

Nadal des del món de la carretera

Mn. Pere Roig, delegat episcopal de la Carretera, recorda que «aquestes festes, de ben segur, ens faran anar d'aquí cap allà, amb nervis i presses, conduint els nostres vehicles o caminant de forma agosarada i fugint de complir les normes establertes. No vulguem acabar l'any augmentant l'esgarrifosa llista de víctimes provocades pel trànsit i fem el propòsit de lluitar, segons les nostres possibilitats, per aconseguir entre tots l'objectiu de cap accident mortal, cap víctima prostrada durant tota la vida en una cadira o al llit, cap més família trencada pel dolor i l'adversitat. Podem gaudir de les festes, podem jugar amb els esports d'hivern, però tinguem sempre clar que el nostre objectiu ha de ser tornar sans i estalvis a casa. Iniciem els viatges amb l'antelació suficient per a preveure ensurts, retencions i imprevistos. És més important perdre deu minuts de vacances que perdre la vida per sempre. Les notícies ens diran que uns quants, malauradament, no hi seran més. Preguem per tots ells, tant si els coneixem com si ens són desconeguts».

Per als qui no poden anar a Missa del Gall

Des de la basílica Vaticana, presidida pel papa Francesc, 21,30h: segona cadena de TVE, 13TV, Cadena Cope.

Des de la catedral de Solsona, presidida pel bisbe Xavier Novell, a les 12 de la nit: Canal 33.

Pelegrinatge diocesà seguint la ruta de santa Teresa

Del 16 al 20 de març del 2015, en motiu de l'Any Jubilar Teresià

Murallas d'Àvila

Del 16 al 20 de març s'ha programat un pelegrinatge diocesà amb motiu de l'Any Teresià que s'està celebrant pel cinquè centenari del naixement de santa Teresa d'Àvila.

Programa

El primer dia se sortirà de Ripoll, Vic, Manresa i Igualada. Es visitarà el monestir carmelita de Sòria i a la tarda arribarem a una de les ciutats més encisadores d'Espanya: Àvila. Allotjament en un hotel al centre històric.

El segon dia estarà dedicat a conèixer els llocs més importants relacionats amb la vida i obra de santa Teresa: la basílica de Sant Vicenç, la part est de la muralla, la catedral i la casa natal en el convent de Santa Teresa. A la tarda es visitarà el convent de l'Encarnació i el convent de Sant Josep.

Durant la tercera jornada es visitarà Alba de Tormes, a 80 km d'Àvila. Allà es visitarà el monestir de l'Anunciació de Nostra Senyora de les Carmelites Descalces, fundat per santa Teresa. Es tracta d'una vila ducal amb el castell dels ducs d'Alba. Es visitarà el Museu Camelità i després ens dirigirem a Salamanca, on dinarem en un restaurant

local. A Salamanca es visitarà la casa de santa Teresa i, no cal dir-ho, la plaça Major de la ciutat, un dels monuments més importants del barroc. S'admirarà la cèlebre Casa de las Conchas, la Clerecía, l'edifici de la Universitat Pontifícia i les dues catedrals de la ciutat.

El quart dia ens traslladarem a Medina del Campo, on santa Teresa va fundar el monestir de Sant Josep. A la tarda anirem a una de les ciutats més emblemàtiques de Castella: Burgos. Allà es visitarà el convent carmelita de Sant Josep i Santa Anna, així com l'església de Sant Gil. Aquella nit dormirem a Burgos.

El darrer dia es completarà la visita a Burgos amb la catedral i s'iniciarà el camí de retorn, fent una parada a Tudela per dinar.

Informació

Hi ha temps d'apuntar-s'hi fins al dia 20 de gener i el preu és de 560 euros.

Per a més informació i inscripcions cal posar-se en contacte amb Ruth Travel, tel. 93 46 73 244.

Paisatge d'hivern. Apologia eucarística del Misteri del Verb encarnat

Josep Molist i Rifà, prev.

Retaula de l'església de Casserres

Nadal és un paisatge d'hivern. I això que la festa té aura. L'esplendor de l'estelada produeix en el moment del solstici una impressió gèlida. Una aura pagana. Tanmateix, la condició indicible de la paràbola ens porta a contemplar el pessebre amb admiració.

El Verb de Déu s'ha fet carn. I habita entre nosaltres.

L'encarnació no és simplement un joc de catúfols metafísics o bé una broma de mal gust de la divinitat. No. Només quan el cor de la humanitat ha experimentat la ferida podem entendre la força transformadora i transfiguradora de l'encarnació del Verb. Però potser encara caldria observar que Occident dorm confiat el somni de la

nit, recreant la fantasia onírica del silenci de Déu. Solament quan realment ens sentim afeixugats per la tristesa i ferits en el més íntim, podem descobrir la força de la tendresa i la misericòrdia que l'Infant ens comunica amb la seva llum feridora. El Nadó, amb tota la seva fragilitat i necessitat, revela la bellesa de la majestat divina.

Pel que fa a l'expectativa messiànica, encara hi podem afegir que, en el misteri del Verb, el principi esperança s'ha revelat com a possible. Perquè Déu ha entrat en la dinàmica de la història. La humanitat ja no resta isolada i el nostre egocentrisme ja pot donar pas al jo veritable. Ja ens és possible comprendre l'abast de la gratuïtat guaridora.

L'home modern, massa preocupat per contemplar-se narcisísticament en la seva insuportable lleugeresa, havia obviat Déu. I és que potser hem viscut de místiques massa nyeu-nyeu. I per això sabem que l'estètica ensucrada dels pastorets ja no diu res a la sensibilitat insensible dels nostres. Perquè, tal com es lamenta el salmista, «les famílies del país ja no es valen del seu nom per a beneir-se».

L'única realitat que s'imposa és el plor eloqüent de l'home ferit pel pecat original. I no ens podem conformar amb una mirada naïf. No es tracta de resseguir l'anecdotari de la divinitat. Perquè —em deia un alumne no fa gaire— tots els relats religiosos esdevenen mites. Podria ser que Occident estigui oblidant la gènesi del seu àmbit narratiu, perquè potser està engolint el seu propi relat. La presa de consciència de la història converteix

El fràgil
Nadó
revela la
bellesa de
la majestat
divina

Retaula dels Colls, Sant Llorenç de Morunys

en paradoxal l'encarnació del Verb de Déu. Però la doctrina de l'Església ha defensat sempre la plena i indivisa humanitat de Jesucrist, negant així el parentesc del relat bíblic amb el mite pagà que afirma que l'engendrat de Déu és meitat Déu. Parafrasejant Ratzinger, podem afirmar que la fe cristiana confessa que Déu no és presoner de la seva eternitat i que no se circumscriu a l'àmbit espiritual. L'infant de Betlem és el Sagrament del Tot que es fa no-res.

Definitivament, el Nadal s'ha convertit en una festa alternativa. La festa de la creativitat de l'Esperit. La festa de la corporeïtat redimida. Potser per això, durant la litúrgia de la nit —en alguns llocs, precedida pel cant de la Calenda—, l'evocació de l'angelologia esdevé especialment suggestiva. El clima celebratiu ens uneix a l'estol dels àngels i dels sants en la profunditat d'un firmament nocturn, aparentment insonda-

ble. La santa sinaxi esdevé el moment transsignificador i transsubstanciador de les espècies del pa i del vi en el Cos i la Sang de Crist, el Rei pobre que assumeix la nostra corporeïtat ressentida per tal de transformar-la.

Benet XVI ens recordava que, per als Pares de l'Església, la menjadora dels animals s'ha convertit en el símbol de l'altar sobre el qual hi ha el Pa que és el mateix Crist, el vertader menjar per als nostres cors. Allà veiem una vegada més com ell es va fer petit. En la humil aparença d'una hòstia, d'un trosset de pa, ell es dona a si mateix. Per això, el misteri de Nadal suposa, per a la humanitat redimida, el punt de partença cap a la superació de les contradiccions fins aleshores insolubles. L'opacitat de l'univers —aparentment insensible— no pot obviar les veus celestials dels àngels. L'Església pelegrina està unida a la del cel. La celebració litúrgica n'esdevé l'epifania sacramental.

El llibre

Somni blanc

Ester Busquets i Alibés

Somni blanc

Ester Busquets, col·laboradora del Full Diocesà i professora de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Vic i de Barcelona, acaba de publicar, sota el títol *Somni blanc* (Editorial Diac), un llibre que recull el relat dels temps i contra-temps per a aconseguir un somni de molta alçada exterior: trepitjar el cim del Mont Blanc (4.810 metres); i, alhora, de molta alçada interior: aprendre a viure millor.

El llibre, prologat per Mn. Ramon Bufí, tot i tenir elements d'un relat de muntanya va molt més enllà i ofereix un conjunt de reflexions profundes i plenes de sensibilitat sobre la pròpia manera de viure, perquè, com assenyala l'autora, «es puja una muntanya de la mateixa manera que es viu una vida». Aquesta obra es pot adquirir en diferents llibreries d'Osona i a la llibreria del Seminari de Vic.

Una nova que portarà a tot el poble una gran alegria

Romà Casanova, bisbe de Vic

Imatge de l'Epifania. (Santa Maria de Borredà)

Nadal i alegria van units. Així ens ho venen de moltes maneres, oferint-nos tota mena de felicitat: en els regals, en la sort, en el menjar, en els llums i les músiques. Certament que aquestes coses poden aportar-nos joia si estan unides a altres realitats: la família, l'amistat, la concòrdia, la pau, la solidaritat. Nadal és el dia propici per a viure amb joia els béns que provenen de la relació familiar i d'amistat, oberts, però, als qui han restat sols o viuen lluny del seu país i de la seva família.

Nadal i alegria van units des del primer Nadal. L'alegria és el que envolta el naixement de Jesús a Betlem. Ja l'àngel, quan anuncia a Maria el naixement de Jesús, li diu: «Alegra't» (Lc 1,28). Joan Baptista, en el si matern, va exultar de goig quan Maria, portant en el seu si virginal Jesús, va visitar la seva mare (cf. Lc 1,41). Maria, en el cant del Magníficat, va exclamar: «El meu esperit s'alegra en Déu, salvador meu» (Lc 1,47). I, sobretot, és clar l'anunci de l'àngel als pastors en la mateixa nit del naixement de Jesús: «No tingueu por: us anuncio una nova que portarà a tot el poble una gran alegria: Avui, a la ciutat de David, us ha nascut un salvador, el Messies, el Senyor» (Lc 2,10-11).

I vet aquí l'autèntic Nadal que porta l'alegria que mai no mor. L'alegria capaç d'omplir el cor de tots els homes, de tots els temps, tots els llocs, en totes les situacions. «La joia de l'Evangelí omple el cor i la vida sencera dels qui es

troben amb Jesús» (Francesc, *Evangelii gaudium*,1). L'alegria de Nadal té la seva font única en el trobament amb Crist. Qui es deixa trobar per Crist experimenta l'alegria profunda que el fa sortir de la tristesa, de l'aïllament, de la buidor, del sense-sentit. Cada Nadal és una ocasió única per a deixar-nos trobar per Jesús que ve a nosaltres amb la tendresa d'un infant tot just nat i amb la pobresa del qui demana el nostre cor. Ell és el Fill etern de Déu que vol que, acollint-lo a ell, esdevinguem tots fills de Déu i germans els uns dels altres.

L'alegria de Nadal és capaç d'omplir el cor de tots els homes, de tots els llocs, en totes les situacions.

L'autèntic Nadal porta també l'alegria d'evangelitzar. Els qui creiem en Jesús no podem deixar de pronunciar de mil maneres el nom de Jesús a tots aquells que tenim al nostre costat: familiars i amics, coneguts i desconeguts. Nadal sols és possible si hi és Jesús. Per això, en aquests dies de Nadal, hem de saber caminar com a deixebles missioners de Crist, portadors de la Bona Nova de Jesús a tants homes i dones, nens i joves, malalts i ancians, perquè tots puguin viure l'alegria de l'Evangelí.

